Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26825
Copyright: Admont, Benediktinerstift

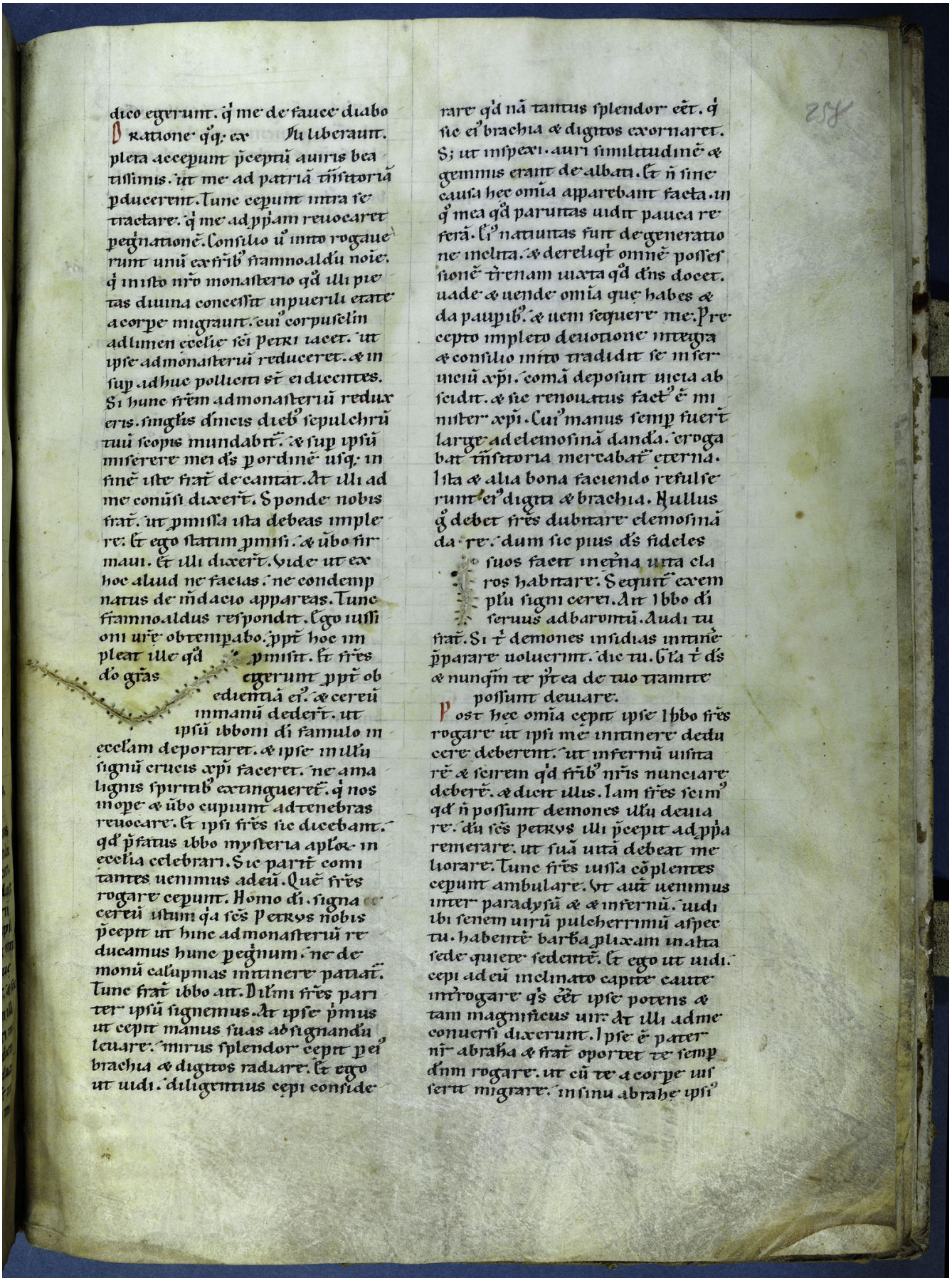

dico egerunt. q̄ me de fauce diabo
Oratione q̄q; ex Iu liberauit.
pleta acceperunt p̄ceptū auiris bea
tissimis. ut me ad patriā tr̄nsitoriā
p̄ducerent. Tunc ceperunt intra se
tractare. q̄ me ad p̄p̄iam reuocaret
peg̃nationē. Consilio u̅ inito rogaue
runt unū ex fr̄ib̄ framnoaldū noie.
q̄ in isto nr̄o monasterio q̄d illi pie
tas diuina concessit in puerili etate
a corpe migrauit. cui⁹ corpusclm
ad limen ecclie sc̄i Petri iacet. ut
ipse ad monasteriū reduceret. & in
sup adhuc polliciti st̄ ei dicentes.
Si hunc fr̄em ad monasteriū redux
eris. singlis d̄nicis dieb̄ sepulchrū
tuū scopis mundabit̄. & sup ipsū
miserere mei d̄s p̄ ordinē usq; in
finē iste frat̄ decantat. At illi ad
me conūsi dixert̄. Sponde nobis
frat̄. ut p̄missa ista debeas imple
re. Et ego statim p̄misi. & ūbo fir
maui. Et illi dixert̄. Vide ut ex
hoc aliud ne facias. ne condemp
natus de m̄dacio appareas. Tunc
framnoaldus respondit. Ego iussi
oni ur̄e obtemp̄abo. p̄pt̄ hoc im
pleat ille q̄d p̄misit. Et fr̄es
d̄o gr̄as egerunt p̄pt̄ ob
edientiā ei⁹. & cereū
in manū dedert̄. ut
ipsū ibboni d̄i famulo in
eccl̄am deportaret. & ipse in illū
signū crucis xp̄i faceret. ne ama
lignis spiritib̄ extingueret̄. q̄ nos
in op̄e & ūbo cupiunt ad tenebras
reuocare. Et ipsi fr̄es sic dicebant.
q̄d p̄fatus ibbo mysteria apl̄or in
eccl̄ia celebrari. Sic parit̄ comi
tantes uenimus ad eū. Quē fr̄es
rogare ceperunt. Homo d̄i. signa
cereū istum q̄a sc̄s Petrus nobis
p̄cepit ut hinc ad monasteriū re
ducamus hunc peg̃num. ne de
monū calūpnias initinere patiat̄.
Tunc frat̄ ibbo ait. Dil̄mi fr̄es pari
ter ipsū signemus. At ipse p̄mus
ut cepit manus suas ad signandū
leuare. mirus splendor cepit p̄ ei⁹
brachia & digitos radiare. Et ego
ut uidi. diligentius cepi conside
rare q̄d nā tantus splendor eēt. q̄
sic ei⁹ brachia & digitos exornaret.
S; ut inspexi. auri similitudinē &
gemmis erant de albati. Et n̄ sine
causa hec omīa apparebant facta. in
q̄ mea q̄d paruitas uidit pauca re
ferā. Ei⁹ natiuitas fuit de generatio
ne inclita. & dereliq̄t omnē posses
sionē t̄renam uixta q̄d d̄ns docet.
uade & uende omīa que habes &
da paupib̄. & ueni sequere me. Pre
cepto impleto deuotione integra
& consilio inito tradidit se in ser
uiciū xp̄i. comā deposuit uicia ab
scidit. & sic renouatus fact⁹ ē mi
nister xp̄i. Cui⁹ manus semp̄ fuert̄
large ad elemosinā danda. eroga
bat tr̄nsitoria mercabat̄ eterna.
Ista & alia bona faciendo refulse
runt ei⁹ digiti & brachia. Nullus
q̄ debet fr̄es dubitare elemosinā
da re. dum sic pius d̄s fideles
suos facit in et̄na uita cla
ros habitare. Sequit̄ exem
pl̄u signi cerei. Ait Ibbo d̄i
seruus ad barontū. Audi tu
frat̄. Si t̄ demones insidias initinē
p̄parare uoluerint. dic tu. Gl̄a t̄ d̄s
& nunq̄m te p̄t ea de tuo tramite
possunt deuiare.
Post hec omīa cepit ipse Ibbo fr̄es
rogare ut ipsi me initinere dedu
cere deberent. ut infernū uisita
rē & scirem q̄d fr̄ib̄ nr̄is nunciare
deberē. & dicit illis. Iam fr̄es scim⁹
q̄d n̄ possunt demones illū deuia
re. d̄u sc̄s Petrus illi p̄cepit ad p̄p̄a
remerare. ut suā uitā debeat me
liorare. Tunc fr̄es iussa cōplentes
ceperunt ambulare. Vt aut̄ uenimus
inter paradysū & & infernū. uidi
ibi senem uirū pulcherrimū aspec
tu. habentē barb̄a p̄lixam in alta
sede quiete sedentē. Et ego ut uidi.
cepi ad eū inclinato capite caute
int̄rogare q̄s eēt ipse potens &
tam magnificus uir. At illi ad me
conuersi dixerunt. Ipse ē pater
nr̄ abraha & frat̄ oportet te semp̄
d̄nm rogare. ut cū te a corpe uis
serit migrare. in sinu abrahe ipsi⁹